

โครงร่างการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการสอนดนตรีโดยใช้วิธีการของออร์ฟ เพื่อส่งเสริมสมาธิในการเรียนรายวิชาดนตรีของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา treatment เหมือนในงานของ วีรปรัชญ์ เลข

เสนอโดย นายพิษณุพงษ์ ศรีโกคา

เลขประจำตัว 6342118527

ภาควิชา ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา

สาขาวิชา ดนตรีศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิวโชติ ศรีสุทธิยากร

ความเป็นมาและความสำคัญ

บทนำ <— ทำไม่ถึงต้องมี บทนำ ด้วยครับ

สมาธิในการเรียนคือข้อสำคัญของนักเรียนทุกคนที่ควรมีในชั้นเรียน เพราะการมีสมาธิในการเรียนคือการตั้งใจ สนใจ และจดจ่ออยู่กับเนื้อหาของคุณครูในชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลให้ตัวนักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพ อย่างเป็นระบบทั้งในด้านทักษะการฟัง การคิด การพูด การเขียน การอ่าน หรือการทำกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งนอกจากจะสามารถจดจำเนื้อหาของบทเรียนที่คุณครูถ่ายทอดได้แล้ว ยังเกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนในด้านอื่น ๆ อีกด้วย

จากการที่นิสิตได้ทำการสังเกตการสอนที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในรายวิชาปฏิบัติการสอน 2 และปฏิบัติการสอน 3 พบว่า การเรียนการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามีลักษณะที่แตกต่างกันเป็นอย่างมาก การเรียนการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษามีลักษณะเป็น Active learning ซึ่งมีการให้นักเรียนขยับร่างกายกับบทเพลงเกือบตลอดเวลา ผู้เรียนมีสมาธิจดจ่ออยู่กับผู้สอนตลอดเวลา กลับกันในระดับมัธยมศึกษาการเรียนการสอนดนตรีแบบบรรยาย (Lecture) ซึ่งผู้เรียนบางกลุ่มไม่มีสมาธิในการเรียนและไม่มีการตอบสนองกลับต่อผู้สอน มีเพียงกลุ่มย่อยเท่านั้นที่มีสมาธิจดจ่อกับการเรียน

การเรียนการสอนดนตรีโดยใช้หลักการของคาร์ล ออร์ฟ มีแนวคิดคือควรเริ่มจากเพลงและแนวคิดทางดนตรีที่ง่ายที่สุด ได้แก่ แนวคิดเรื่องจังหวะ เริ่มต้นจากการพูดนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องของระดับเสียง ประโยคของดนตรี โดยประกอบกับการเคลื่อนไหว เช่น การตบมือ การตบตัก การย่ำเท้า การตีด้นิ้วมือ ซึ่งเป็นวิธีการในการนำไปสู่การรับรู้เรื่องจังหวะ เพื่อพัฒนาสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นลักษณะสำคัญและเน้นมากที่สุดในการของคาร์ล ออร์ฟ

จากที่กล่าวมาการเรียนการสอนดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีการเรียนการสอนแบบบรรยาย ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่วนมากไม่ดึงดูดสมาธิของผู้เรียน ผู้เรียนจึงมีการทำกิจกรรมอื่น ๆ ในชั้นเรียน เช่น เล่นโทรศัพท์มือถือ หรือพูดคุยเล่นกับเพื่อน จึงส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เข้าใจในเนื้อหาของการเรียนการสอนในคาบนั้น ๆ และไม่มีสมาธิจดจ่อในการเรียนรายวิชาดนตรี

คำถาม/วัตถุประสงค์การวิจัย

คำถาม

- วิธีการสอนดนตรีของออร์ฟ เพื่อส่งเสริมสมาธิในการเรียนของผู้เรียนมีลักษณะเป็นอย่างไร

<— ข้อนี้ไม่ใช่คำถามวิจัยครับ เพราะผู้วิจัยทราบอยู่แล้วว่าเป็นอย่างไรงัย ตัดออกครับ

- หลังจากใช้วิธีการสอนดนตรีของออร์ฟ ผู้เรียนมีสมาธิจดจ่อในการเรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่

วัตถุประสงค์

- เพื่อเปรียบเทียบการมีสมาธิจดจ่อในการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้วิธีการของออร์ฟในการจัดการเรียนการสอน
- เพื่อพัฒนาการสอนดนตรีในระดับมัธยมศึกษาตามวิธีการของออร์ฟ <— ข้อนี้ซ้ำกับข้อเปรียบเทียบติดออกครับ

ปรับการเขียนนิดนึง
เพราะเราพูดถึงสมาธิ
ในการเรียน ในการ
เรียนครูมีสื่อการสอน
เป็นสิ่งเร้า ถ้าไม่สนใจ
เร้าก็เหมารวมสื่อของ
ครูไปด้วย

นิยามศัพท์/คำจำกัดความ

- สมาธิในการเรียน หมายถึง ผู้เรียนมีความตั้งใจและจดจ่ออยู่กับการเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลา ไม่สนใจสิ่งเร้ารอบตัว สามารถจดจำเนื้อหาและแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้สอนได้ - ปฏิสัมพันธ์เป็นคนละตัวแปรกับสมาธิครับ - การจดจำและแลกเปลี่ยนไม่ใช่สมาธิครับ
- วิธีการของออร์ฟ หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจและทดลองสิ่งต่าง ๆ ทางดนตรี โดยใช้การพูด การร้อง และการเคลื่อนไหวเป็นหลักที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจเกี่ยวกับพื้นที่รอบ ๆ ตัวผู้เรียน การสำรวจเกี่ยวกับเสียง การสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบของเพลง โดยในแต่ละขั้นตอนจะเริ่มต้นจากการเลียนแบบไปจนถึงการสร้างสรรค์ จากสิ่งง่าย ๆ ไปสู่สิ่งที่สลับซับซ้อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ผู้เรียนมีสมาธิจดจ่อในการเรียนเพิ่มขึ้น
- ผู้เรียนมีการตอบสนองในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น
- ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น
- ผู้สอนมีแนวทางในการสอนให้นักเรียนสามารถติดตามได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ควรมีอย่างน้อย 2 ตอนครับ ตอนแรกคือ สมาธิในการเรียน และตอนที่สองคือ การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรี โดยมีรายละเอียดรวม ๆ ก่อน และเน้นบรรยายเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามหลักของออร์ฟ ด้วยครับ

เอกสาร งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ออร์ฟ มีความเชื่อว่า ดนตรีมีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน ซึ่งแนวคิดของออร์ฟจึงเป็นการสอนดนตรีแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการสอนจะเน้นให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความเพลิดเพลิน สนุกสนานให้ผู้เรียนไม่รู้ตัวว่าได้เรียนรู้อยู่ ผ่านการสร้างสรรค์ การสำรวจ และการทดลอง โดยสามารถนำไปใช้ได้กับผู้เรียนได้ทุกวัย

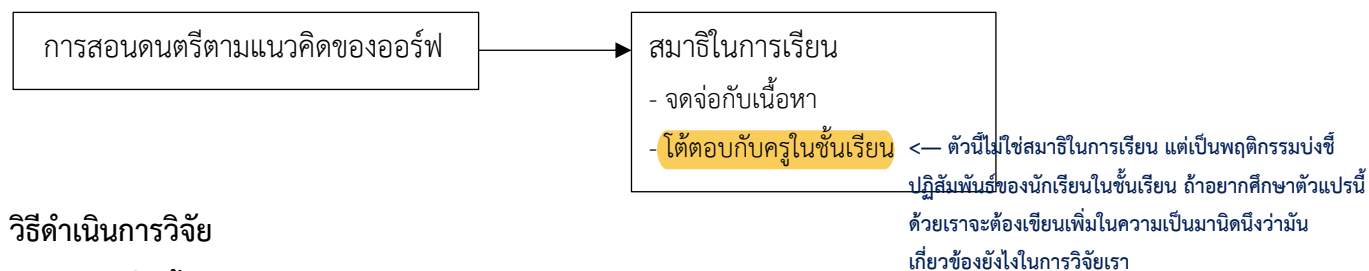
ซูลแวร์ก (Schulwerk) มาจากภาษาเยอรมัน หมายถึง การเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) คือแนวคิดในการสอนดนตรีที่ออร์ฟโดยก่อนเรียนรู้เนื้อหาทางด้านดนตรีจะให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและสร้างสรรค์ดนตรีด้วยตนเอง และจะมีครูหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความเข้าใจในพื้นฐานของดนตรีและธรรมชาติของผู้เรียนเป็นผู้จัดกิจกรรม และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและเกิดความสำเร็จจากกระบวนการเรียนรู้ที่ได้ประสบด้วยตนเอง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ระบุตัวชี้วัดที่ผู้วิจัยสามารถนำแนวคิดการสอนดนตรีของออร์ฟมาประยุกต์เข้ากับตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางได้ เช่น การร้องเพลง การแต่งเพลง การอ่านโน้ตเขียนโน้ต และการนำเสนอบทเพลง ซึ่งสามารถนำขั้นตอนการสอนดนตรีของออร์ฟมาพัฒนาในการสอนเพื่อส่งเสริมและดึงดูดส่งเสริมสมาธิของนักเรียนในชั้นเรียนได้

ตัวแปรและกรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น : การสอนดนตรีตามแนวคิดของออร์ฟ

ตัวแปรตาม : สมรรถนะในการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 40 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือวิจัย วิธีการที่จะใช้เหมือนจะเหมาะกับระดับประถม? แต่ในงานนี้เอามาใช้กับเด็กโตหน่อย ควรเขียนอธิบายในความเป็นมาว่าทำไมถึงคิดว่าวิธีการสอนนี้จะเหมาะกับกลุ่มเป้าหมายของเรา
- แผนการจัดการสอนรายวิชาดนตรีตามแนวคิดของออร์ฟ จำนวน 16 แผน แผนละ 50 นาที รวม

ทั้งหมด 16 สัปดาห์ ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

การวัดสมรรถนะไม่น่าใช้
แบบวัดคะแนนครับ
น่าจะเป็นแบบสังเกต

- แบบวัดสมรรถนะและ พัฒนาการของผู้เรียน เป็นแบบ Rubric scores ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน ด้านละ 5 ข้อ รวม 10 ข้อ เราวิเคราะห์พัฒนาการจากการวัดซ้ำ 2 ครั้ง ครับ ดังนั้นการวัดซ้ำไม่ต้องมาเขียนเป็นเครื่องมือวิจัยครับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งแรก (Pre-test) และครั้งสุดท้าย (Post-test) โดยผู้วิจัย ใช้แบบวัดสมรรถนะและพัฒนาการที่จัดทำขึ้น เพื่อวัดพัฒนาการและผลจากการใช้แนวคิดการเรียนการสอนดนตรีของออร์ฟ

แบบแผนการวิจัยที่ใช้

E O1 X O2

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

- ผู้วิจัยทำการบันทึกสถิติโอ ระหว่างดำเนินการสอนในทุก ๆ สัปดาห์เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการสมรรถนะในการเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ (%) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการสอบค่าที (t-test for dependent)

แผนการดำเนินงานวิจัย

- ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

บรรณานุกรม

กฤษดา ยะแสง, และสิรินาภ จงกลกลาง. (2565). ผลการจัดกิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของ Orff และ Dalcroze ที่มีต่อความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัย. วารสารราชพฤกษ์, 20(2), 1-12.
วิทยา ไถ่ทอง. (2565). การสอนดนตรีตามแนวคิดออร์ฟ. เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 2737300 ออร์ฟ1.

งานวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้
มีการอ้างอิงไปยัง
ประชากรครับ ดังนั้นไม่
ต้องใช้ inferential stat
ในการวิเคราะห์

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เขียนความเป็นมาได้พอเข้าใจ แต่ถ้าจะให้ดีกว่านี้ควรดำเนินเรื่องดังนี้ครับ

- เริ่มจากสภาพปัญหาในการสอนดนตรีของโรงเรียนเทพศิรินทร์ โดยควรเล่าให้ฟังนิดนึงก่อนว่า วัตถุประสงค์ที่มุ่งหวังของรายวิชาในระดับชั้นที่จะทำวิจัยมีอะไรบ้าง และสภาพปัจจุบันเกิดปัญหาอะไรขึ้นที่ทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้
- อธิบายปัจจัยหรือสภาพที่คาดว่าจะป็นสาเหตุของปัญหาดังกล่าว
- เสนอวิธีการที่จะใช้ในการแก้ไขปัญา ในที่นี้คือ การสอนดนตรีด้วยหลักของคาร์ล ออฟ ใน proposal ที่ส่งมา มีการอธิบายหลักคร่าว ๆ ของวิธีการนี้ไว้แล้ว แต่อยากให้เน้นการเขียนโดยพยายามเชื่อมโยงให้เห็นว่า วิธีการสอนดังกล่าวจะมาช่วยแก้ปัญาที่สาเหตุของปัญหาที่กล่าวไว้ข้างต้น ได้อย่างไร หากมีการวิจัยในอดีตที่มีการใช้วิธีการสอนแบบนี้แล้วได้ผลที่ดี สามารถนำมาอ้างเพื่อสนับสนุนการใช้วิธีการสอนนี้ได้ด้วยครับ
- ย่อหน้าสุดท้ายของความเป็นมาที่เขียนมาตัดออกได้ครับ เวลาเขียนงานวิจัยในชั้นเรียนต้องพยายามอย่าหลุดประเด็นว่า เรากำลังทำวิจัยปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญาในชั้นเรียนเราเท่านั้น เราไม่ต้องไปอธิบายชั้นเรียนที่อื่นครับ

2. ขาดการเขียนขอบเขตการวิจัยครับ

ควรมีการเขียนขอบเขตในการวิจัยอย่างน้อยน่าจะต้องมีเรื่องของตัวแปรวิจัย เนื้อหาที่จะสอน วิธีการสอนตามหลักของออร์ฟที่ใช้